

MONTSERRAT. EL MONTGRÒS.

Anoia

Pel Serrat de la Palomera i retorn per la Canal de Migdia

Distància	6,4 km
Desnivell acumulat	673 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	11 d'octubre de 2016
Cartografia	Editorial Alpina. Montserrat (1:10000/5000)
Recursos consultats	Ruta 7 Patronat de la Muntanya de Montserrat (Ramon Ribera-Mariné, Jordi López Camps i Josep Nuet Badia) Tot Montserrat (Jordi López Camps)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=15493720

Curta circular que ens permet enfilar-nos pel vessant meridional al Montgròs, una talaia des de la que s'albira bona part de la serralada montserratina. No té altra dificultat que el fort pendent d'alguns trams i un parell de grimpades fàcils.

Accés

Des del carrer de l'Abat Escarré, al nord del Bruc Residencial, prenem el camí de Can Jorba (rètols indicadors), una pista de terra que mena directament a aquest mas.

Can Jorba (490m)

Mas clos per una tanca perimetral que empara la casa principal i altres dependències. És documentat d'ençà el segle XV, com a mas Vendrell, tot i que podria ser anterior ja que la capella adjacent de la marededéu de la Font, és esmentada al segle XIV.

Situat al peu del camí que a l'edat mitjana anava de Collbató a Can Maçana pels masos de la Vinya Nova i del Castell. Avui és una pista de terra.

Al costat del mas hi ha una zona d'aparcament. Sortim per la pista en direcció a ponent fins a l'alçada de l'olivar de la Fonollosa. Just abans que es bifurqui cap al Clot del Tambor, la deixem per un poc perceptible corriol a mà dreta, senyalitzat amb pintura vermella, que s'enfila pel Serrat de la Palomera.

Camí del serrat de la Palomera (520m)

Té algunes bifurcacions i drecceres, algunes també senyalitzades amb pintura (1). Anem guanyant alçada en direcció (NE) al serrat de la Palomera que esquivem per la dreta, a mitja alçada entre aquest i la canal Roja.

Per l'esquerra arriba del coll de Mosset el camí del Cabrit, que seguim a mà dreta, baixant fins a la llera de la canal. En aquest punt comença a mà dreta el recorregut equipat del tram inferior, conegut com a Tres en Ratlla.

Per l'altre marge ens enfilem fins a una nova bifurcació.

Camí dels Naps de Dalt (794m)

Deixem el camí del Cabrit que continua fins al torrent de Migdia per un altre a mà esquerra, indicat amb una gran fita i senyalitzat amb pintura blava (2).

El camí s'enfila decididament (N) en direcció al peu de la Rampa de l'Esfinx, a l'esquerra de l'evident turó del Montgròs, per marge esquerre (orogràfic) de la canal. Pugem per un roquissar, amb trams ben costeruts on ens cal estar atents als senyals que ens menen pels millors passos. Alternem als claps rocallosos amb altres de bosquina.

Senyalitzat per unes fites i pintura groga, surt a mà dreta el camí dels Plecs del Llibre, que va a trobar el de la canal de Migdia a l'alçada de la Cajoleta. Anem a l'esquerra per dins d'un tram de bosquina. Més amunt, al peu de la Rampa de

l'Esfinx deixem un altre ramal del mateix camí, també a mà dreta i senyalitzat amb pintura groga.

Enfilem una llarga llesca rocallosa, creuem la torrentera i entrem al bosc. Grimpant per una canaleta guanyem un collet sobre el serrat del Faraó.

Continuem pujant i després, ja més planerament per dins del bosc, anem a trobar el camí entre el coll de les Comes i el Montgròs.

Coma dels Naps (1030m)

Una estaca indica que som a la Coma dels Naps de Dalt (3) i que resten 450 metres pel Montgròs.

Anem a la dreta, seguint el PR C-78, que ressegueix tot el massís occidental entre el collet de Guirló i la canal de Migdia.

Fortíssim pendent fins atènyer un collet al peu de la roca Plana dels Llamps on desgrimpem per una esquerra. Seguim per una lleixa a ponent de la roca Plana fins al Coll del Montgròs des de on, en una curta pujada, guanyem el cim.

Montgròs (1133m)

El cim és un gran tossal a migdia de la característica línia d'agulles de la serralada, prou prominent com per esdevenir una talaia privilegiada sobre la major part del massís.

Retornem al coll i comencem a davallar (E) en fort pendent, seguint el PR C-78, en direcció a la canal de Migdia, el gran esvoranc que parteix la serralada pràcticament per la meitat. El camí revolta als peus de la Salamandra i aprofita les diàclasis del vessant llevantí, conegudes com canal de la Salamandra. Passem pel costat de la font de la Cadireta, deixem a mà esquerra el camí que puja al Portell de Migdia i amb ell el PR que, poc més enllà, es bifurca en direcció al Camell de Sant Jeroni i baixem a la llera del torrent.

Canal de Migdia (940m)

Com la resta de torrents i canals montserratinos, va resultar profundament trasbalsada pels aiguats de juny del 2000.

Anem a la dreta (S) baixant per la codolosa llera del torrent, que abandonem puntualment per un marge o l'altre guiats per fites, per tal d'evitar obstacles com algun despreniment o esbarzerars. Sovint ens cal esquivar troncs d'arbres caiguts que barren el pas. Tot i l'ambient feréstec i salvatge, el camí no presenta cap dificultat.

A mà esquerra trobem la bauma dels Plecs del Llibre i poc més enllà, una clariana ens permet albirar-los. Prou més avall passem al peu de la Cajoleta.

Peu de la Cajoleta (809m)

Un rètol de fusta en un arbre ens indica un corriol que s'enfila a mà esquerra, pel que abandonem la llera del torrent (4) guanyant alçària fins al coll.

Coll de l'Ajaguda (838m)

A la carena del serrat dels Tudons entre els torrents de Migdia i del Bassal dels Gats. Rep el nom per l'agulla Ajaguda que, juntament amb les del Jardí i de l'Avenc, coronen el serrat (5).

Just a sota del coll sortim sobre el camí dels Francesos (6), on retrobem el PR C-78 que baixa del Camell. Solament ens cal seguir-lo a mà dreta i anar davallant fins a la Socarrada on retrobem el camí de la Collbató a can Jorba per la Vinya Nova.

(1) He procurat indicar amb waypoints les que he localitzat.

(2) Aquest camí se l'ha anomenat de diverses maneres. Al mapa de Ramon de Semir de l'any 1949 és ressenyat com a camí de la Palomera. En aquella edició no apareixia el camí entre la Fonollosa i el camí del Cabrit que, pel que sembla, és d'obertura posterior. En edicions antigues de l'Editorial Alpina també figurava amb aquell nom, però posteriorment passà a anomenar-se camí dels Naps de Dalt i, més recentment, apareix innominat. Atès que el camí entre la Fonollosa i el del Cabrit, actualment és

prou conegut i ressenyat com a camí de la Palomera, he optat per anomenar aquest de la canal Roja com a camí dels Naps de Dalt, tot i que considero que el nom és poc adient.

- (3) La Coma dels Naps de Dalt és bon tros més enllà, a l'alçada del Bassal dels Avellaners, al peu de la cara llevantina del Cilindre.
- (4) Si continuéssim torrent avall ben aviat trobaríem a mà dreta el camí dels Plecs del Llibre, el mateix que hem deixat tot pujant per la canal Roja. Prou més enllà el torrent s'encaixona i comença el tram equipat conegut com a Joc de l'Oca, però per un torrent subsidiari podríem continuar i, per la font de la Cajoleta, retrobar el camí del Cabrit.
- (5) El nom d'aquest coll és controvertit. Al mapa esmentat de Ramon de Semir se l'anomena coll de Muset, i sembla que respondria al cognom d'un antic propietari del terme. Però ben a prop, al serrat de la Palomera, hi ha el coll de Mosset, per on hi passa el camí del Cabrit, amb el que la confusió està servida. Al mapa de l'ICGC figura com a coll de l'Ajaguda i al de l'Alpina també com a del Bassal dels Gats.
- (6) Aquest camí pel torrent del Bassal dels Gats, fou un dels que utilitzaren les columnes franceses del mariscal Suchet per assaltar el monestir de Montserrat, el juliol de 1811. Des de llavors és conegut com a camí dels Francesos.